

Foto: AD.

**God schiep de mens naar Zijn beeld.
Schept de mens God naar zijn beeld?**

Stef Schagen
M.Div

Een Jesus-seminar

Nadat donderdag de aftrap van het WK voetbal voor vrouwen was, denk ik terug aan het WK voor mannen afgelopen november. Zou Jezus als de Leeuw op voetbalschoenen nou voor Nederland zijn geweest of voor een ander land? vraag ik mij af. Als we de beroemde Messi moesten geloven, was God voor Argentinië, vanwege hem: om zijn droom uit te laten komen dat hij weer een bokaal aan zijn indrukwekkende lijst toe kon voegen.

Zou zo'n potje voetbal dan toch uitlopen op een oorlog tussen de goden wanneer de een Adonai aanroept en de ander Allah? vroeg ik me ook af. Ik kijk al naar EK's en WK's sinds Nederland in 1988 Duitsland van de grasmat veegde. Maar het viel mij op dat op het afgelopen WK, meer dan ooit, zowel spelers als publiek zich tot de hogere machten wendden om hun team te laten winnen en die ook veelvuldig bedankten.

Consumptiecultuur

Zou God zich lenen voor een partijtje voetbal? Ik had het er met mijn vader over. Hij verzekerde mij dat zulke gebeden in de hemel worden aangehoord maar niet verhoord.

Is God een verlenging van onze consumptiecultuur geworden, een trekautomaat uit wie je je zegen plukt met de euro van je gebed? Hebben wij Hem niet een beetje te veel voor ons karretje gespannen? Is Hij maakbaar? Doet Hij altijd wat wij willen? Is onze wens de vader van onze theologie en profetie geworden?

Jesus-seminar

Dat doet mij denken aan Dr. Scott McKnight. Skye Jethany schrijft in zijn boekje "With" over deze prof die regelmatig een Jesus-Seminar organiseert. In theologische opleidingen gaat zo'n seminar door voor "Christologie", de studie van Christus. Wie is Hij nou? Hoe zit Hij in elkaar? Hoe verhouden Zijn goddelijke en menselijke natuur zich tot elkaar? Zou Jezus een menselijke wil hebben gehad die geneigd was tot het verkeerde en een goddelijke wil die joeg op het goede? Kon Jezus zondigen ("impeccability of Christ")?, enz. Zulke vragen.

Aan het begin van het seminar legt McKnight zijn deelnemers eerst twee vragenlijsten voor. De eerste gaat over Jezus: Zou Hij nerveus zijn geweest als Hij moest spreken? Was Hij de extroverte life of the party of de introvert? Kon

Hij goed met zijn moeder opschieten? Zou Hij wel eens chagrijnig zijn geweest? e.d. Daarna gaat de tweede vragenlijst over de deelnemers zelf: Ben jij wel eens chagrijnig, nerveus als je moet spreken, e.d.?

Zonder uitzondering geven de deelnemers dezelfde uitkomst: Jezus is precies zoals zij zelf zijn. Met andere woorden, concludeert Skye Jethany: Hoewel wij zeggen dat wij steeds meer op Jezus beginnen te lijken, maken wij Jezus steeds meer als onszelf.

God schiep de mens naar Zijn beeld. Scheppen wij Hem steeds meer naar ons beeld? Welke hersenschim jagen wij achterna en is het God zoals God Zich heeft geopenbaard in de Schrift en in de Zoon die Hem beschrijft? Dan hebben wij steeds twee dingen nodig: 1. Een nieuwe aanraking van de Heilige Geest die ons Godsbeeld ververst en update. 2. Dat wij ons opnieuw snellen naar de diepten van de Schrift waar God beschreven wordt hoe Hij is.

Daarmee voorkomen wij verwarring: dat wij buigen voor ons eigen Godsbeeld.

Hoe meer je Jezus bestudeert, hoe meer je door de verwondering wordt genomen, en hoe meer je buigt.

Shalom, chevareim.